

พระราชบัญญัติ

กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกำหนดอำนาจกระทรวง
การคลังในการค้าประกัน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การค้าประกัน” หมายความว่า ความรวมถึงอวัลต์ตัวเงินด้วย

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือ ทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

“องค์การของรัฐ” หมายความว่า องค์การหรือวิสาหกิจ ที่เป็นนิติบุคคลซึ่งได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งขึ้นและมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มี กฎหมายโดยเฉพาะ จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว เงินสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิและกำไรสุทธิ คงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ กระทรวงการคลังมี อำนาจกำกับกันหนี้ของส่วนราชการ หนี้ขององค์การของรัฐ หนี้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหนี้ของสถาบันการเงิน ได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจดังกล่าวต้องเป็น

(ก) บริษัทจำกัดที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวง การเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือองค์การของรัฐมีทุนรวม อยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้า หรือ

(ข) บริษัทจำกัดที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวง การเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือองค์การของรัฐ และหรือ บริษัทจำกัดตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละ เจ็ดสิบห้า

มาตรา ๕ กระทรวงการคลังจะก่อกำหนดผูกพันด้วยการ กำกับประกันเป็นจำนวนเงินเกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้รวมกันทั้งสิ้น ในขณะที่ก่อกำหนดผูกพันนั้นมิได้

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามมาตรา ๔ สองเท่าของเงินกองทุนของบริษัทจำกัดนั้น

(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นสถาบันการเงิน สี่เท่าของเงิน กองทุนของสถาบันการเงินนั้น

(๓) การก่อกำหนดผูกพันตาม (๑) และหรือ (๒) ใน บัญชีประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสามของ งบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ประจำปีนั้น ๆ

ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การค้ำประกันในการต่ออายุ สัญญาหรือ แก้ไขสัญญาค้ำประกัน โดย ไม่แก้ไขจำนวนเงิน ค้ำประกันเพิ่มขึ้นจากเดิม

มาตรา ๖ การคำนวณเงินที่กระทรวงการคลังก่อกำหนดผูกพัน ด้วยการค้ำประกันตามมาตรา ๕ (๓) มิให้นำจำนวนเงิน ค้ำประกันที่กระทรวงการคลังค้ำประกันโดยอาศัยอำนาจตาม กฎหมายอื่นมารวมคำนวณด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ การ คำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คำนวณโดยเทียบ จากค่าเสมอภาค

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจ
ดังต่อไปนี้

(๑) มอบอำนาจให้บุคคลใดลงชื่อในสัญญาค้ำประกัน
ที่กระทำในต่างประเทศ

(๒) กำหนดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันบริษัทจำกัดที่
เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ และสถาบันการเงินไม่เกินร้อยละ
หนึ่งของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน

มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกัน
ของกระทรวงการคลังที่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น
และไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันใด ๆ ที่กระทรวงการคลัง
ได้กระทำไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น บางแห่งมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อดำเนินงานตามหน้าที่และกระทรวง การคลังอาจมีความจำเป็นต้องกำกับการกู้เงินนั้นๆ ด้วย จึงสมควร ที่จะให้มีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่และขอบเขตในการที่กระทรวง การคลังจะเข้ากำกับขึ้นไว้